

Arrest

nr. 288 754 van 9 mei 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X (hierna: verzoekster), die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 20 juni 2019 samen met haar moeder (D. I. H. D. A.) en haar broer (B. A. A. H.).

Op 28 juni 2019 diende verzoeksters moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 ook in verzoeksters naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 23 december 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 4 mei 2022 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in zijn arrest nr. X tot weigering van de

vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder.

1.2. Op 13 juni 2022 diende verzoekster, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder, een eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam in.

1.3. Nadat een vragenlijst werd ingevuld, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 29 juni 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 20 oktober 2022.

1.4. Op 28 november 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)'. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 29 november 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op (...) geboren in San Salvador in El Salvador. Daar woonde je tot je vertrek uit het land samen met je moeder D. (...) I. (...) H. (...) D. (...) A. (...) (DVZ (...), CGVS (...)) en je broer B. (...) A. (...) A. (...) H. (...) (DVZ (...)) in de colonia La Flor in het gehucht El Mojon in San Martin, San Salvador.

Op 28 juni 2019 diende je moeder in België een eerste verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jullie verlieten El Salvador omdat je moeder na de dood van haar zus problemen kreeg met de bende 18. Ten gevolge van deze problemen verhuisden jullie met heel de familie naar een andere colonia, waarna jullie huis in de colonia La Flor werd ingenomen door bendeleden. Daarnaast vreesde jouw moeder dat je broer B. (...) door de bende 18 gerekruteerd zou worden omdat hij in de buurt van zijn school eenmalig door drie bendeleden werd aangesproken. Nadat je broer weigerde toe te treden bedreigde de bende 18 jouw familie met de dood.

Voor dit verzoek werd op 23 december 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen. Je moeder diende beroep in tegen deze beslissing voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 4 mei 2022 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. Jouw moeder ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 13 juni 2022 diende jij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeld je dat jullie het land verlieten omwille van de problemen die je moeder had en omdat er in je land slechte jongens zijn die mensen dood maken.

Ter staving van je verzoek leg je geen stukken neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het CGVS op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek

rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit jouw verklaringen op het CGVS dat jouw verzoek om internationale bescherming in wezen uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 28 juni 2019 waarvoor de beslissing definitief is. De door jou ingeroepen asielmotieven zijn in wezen identiek aan degene die je moeder reeds naar voren heeft gebracht in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Jouw moeder heeft de door jou ingeroepen vrees dat jullie gezin in El Salvador gevaar loopt door bedreigingen van bendeleden van de bende 18 in haar geheel aangehaald. Het CGVS oordeelde in het eerste verzoek van jouw moeder dat de door haar ingeroepen feiten onvoldoende ernstig werden bevonden. Deze conclusie werd bovendien in beroep bevestigd door de RvV, waardoor deze beoordeling vast komt te staan. Wat betreft de extra vrees die je aanhaalt, namelijk dat er slechte jongens zijn die mensen doden, dient te worden opgemerkt dat je hiervoor baseert op de algemene informatie over jouw land en wat er in het nieuws te zien is (DVZ, vragenlijst CGVS, 29.06.22, vraag 5, CGVS, p. 5). Het volstaat echter niet om te verwijzen naar een algemene situatie om een persoonlijke nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop je je beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador.

Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.situationsecuritaire20220704.pdf> en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De definitieve beslissing in hoofde van jouw moeder werden toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft. Zo wijst verzoekster in het verzoekschrift op

haar bijzonder jonge leeftijd toen haar moeder uit El Salvador vertrok. Vervolgens meent verzoekster dat zij zich voor een groot deel op het relaas van haar moeder baseert, maar ook een eigen persoonlijke vrees heeft met name de slechte jongens die mensen proberen te vermoorden. Zij betoogt verder dat het persoonlijk onderhoud op het CGVS amper twintig minuten heeft geduurd en verweerder geen enkele moeite heeft gedaan om haar vrees te onderzoeken.

Volgens verzoekster blijkt uit verschillende bronnen dat de rekrutering door bendeleden geen hypothetische vrees is en dat zij zal worden ontvoerd en/of zal worden gerekruteerd door bendeleden. Verzoekster citeert in dit verband uit Human Rights Watch *“El Salvador”* van 2020 en Human Rights Watch *“El Salvador”* van 2021. Verzoekster betoogt verder dat de bendeleden het voor het zeggen hebben in El Salvador en de overheid hier niets wil/kan tegen doen, waartoe zij citeert uit COI Focus *“Salvador: Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022.

Voorts stelt verzoekster dat verweerder op geen enkel ogenblik een individueel, gericht en persoonlijk onderzoek gevoerd heeft naar de vrees in hoofde van verzoekster of haar specifiek, kwetsbaar profiel. Verzoekster citeert vervolgens uit een rapport van Nansen en meent dat de bendes niet louter als een criminele organisatie kunnen worden bestempeld.

Verzoekster betoogt verder dat, zo de Raad van mening zou zijn dat zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus wijst verzoekster in het verzoekschrift op de ontsprende (humanitaire) situatie in El Salvador. Verzoekster citeert in dit verband uit The Guardian *“El Salvador a nation held hostage a photo essay”* van 2019 en Foreign Policy *“El Salvador gang violence MS13 nation held hostage photography”* van 30 november 2019.

Verzoekster wijst in het verzoekschrift voorts op de ontsproorde situatie van het recentelijk danig geëscaleerde veralgemeend geweld in El Salvador, waartoe zij citeert uit Reuters *“El Salvador’s Bukele deploys military after spike in murders”* van 12 november 2021 en PL News *“El Salvador Police confirm 20 homicides in one day”* van 11 november 2021. Ten slotte wijst verzoekster op de noodtoestand die op 26 maart 2022 in het land werd uitgeroepen en stelt dat indien de Raad niet overtuigd zou zijn van de individuele problemen van verzoekster, minstens een hernieuwd onderzoek zou moeten worden gedaan naar de algemene veiligheidssituatie in het licht van de recente feiten. Verzoekster citeert in dit verband uit HLN *“Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd”* van 27 maart 2022.

Verzoekster vordert in hoofde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing vernietigd te zien teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift volgend stavingstuk:

- een uittreksel uit de Nansen Note 2021/2 *“El Salvador Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”* (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek

rechtvaardigen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. Vooreerst dient erop gewezen dat de Raad in zijn arrest nr. 272 247 van 4 mei 2022 besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoeksters naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Dit omdat geen geloof gehecht kon worden aan de problemen met de bende 18 dan wel dat deze onvoldoende zwaarwichtig waren.

2.3.4. Verzoekster dient op 13 juni 2022 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)*

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt onder andere: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).* Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.5. Op 20 oktober 2022 wordt verzoekster gehoord op het CGVS. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het CGVS op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het CGVS steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat geen rekening werd gehouden met haar leeftijd en haar kwetsbaar profiel en dat het onderhoud slechts twintig minuten geduurd heeft.

Uit hetgeen hierboven gesteld wordt blijkt dat het bestaan van bijzondere procedurele noden van verzoekster als minderjarige werd aangenomen en dat passende maatregelen werden genomen. Blijkens de bestreden beslissing werd een medewerker aangesteld die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en verzoekster werd gehoord in aanwezigheid van haar moeder en haar advocaat. Ook uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de vragen aangepast werden aan de leeftijd en maturiteit van verzoekster op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud.

Waar verzoekster aanvoert dat haar persoonlijk onderhoud amper twintig minuten heeft geduurd, wordt opgemerkt dat de duur van een onderhoud niet als doorslaggevend kan worden geacht maar wel de inhoud ervan. Uit de notities van dit persoonlijk onderhoud blijkt dat aan verzoekster wel degelijk pertinente

vragen werden gesteld. Aan verzoekster werd gevraagd waarom zij uit El Salvador vertrokken is en waarom ze in België is, na haar antwoord op deze vraag werd hier verder op in gegaan, vervolgens werd haar gevraagd of er nog andere slechte dingen gebeurd waren met haar of haar familie en ten slotte wordt nog gevraagd of verzoekster naast de problemen van haar moeder zelf nog problemen heeft die ze wil vertellen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 5). Daarna werd nog het woord gegeven aan verzoeksters moeder, die niets had toe te voegen (CGVS, p. 6). Hieruit blijkt dat aan verzoekster pertinente vragen werden gesteld die betrekking hadden op de reden waarom zij El Salvador ontvlucht is, zodat algemene kritiek op de duur van het onderhoud geen afbreuk doet aan de kwaliteit ervan.

2.3.6. Tijdens haar persoonlijk onderhoud verwijst verzoekster naar het feit dat er slechte jongens zijn in El Salvador die mensen vermoorden en de problemen die haar moeder heeft in El Salvador (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 5).

In de bestreden beslissing wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen:

(i) verzoeksters verzoek om internationale bescherming berust in wezen uitsluitend op dezelfde gronden als deze die haar moeder aangehaald heeft ter staving van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoeksters moeder heeft immers de vermeende problemen, met name de bedreigingen van de bendeleden van de bende 18 aangehaald. In het kader van haar verzoek om internationale bescherming oordeelde het CGVS dat de door haar ingeroepen feiten onvoldoende ernstig werden bevonden, hetgeen bevestigd werd door de Raad in arrest nr. 272 247 van 4 mei 2022. Wat betreft de extra vrees die wordt aangehaald door verzoekster, namelijk dat er slechte jongens zijn die mensen doden, dient te worden opgemerkt dat verzoekster zich hiervoor baseert op algemene informatie over het land en wat er in het nieuws te zien is, wat niet volstaat om een persoonlijke nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken;

(ii) er zijn geen elementen aanwezig om te concluderen dat verzoekster louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador zal worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald;

(iii) er bestaan geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier dient, in navolging van de commissaris-generaal, te worden vastgesteld dat verzoekster ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7.1. In zoverre verzoekster in het verzoekschrift stelt dat zij zich voor een groot deel op het relaas van haar moeder baseert, erkent zij aldus dat zij zich voor haar verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde gronden als deze die haar moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoeksters naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. De Raad herhaalt dat in zijn arrest nr. 272 247 van 4 mei 2022, in navolging van de beslissing van de commissaris-generaal van 23 december 2021, werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder. Met betrekking tot deze vrees voor de bende 18 wordt in voormeld arrest geoordeeld als volgt:

“2.3.3.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.5.1. Vooreerst merkt de commissaris-generaal op goede gronden op als volgt: “Om te beginnen getuigt uw gedrag niet van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Hoewel uw zus reeds op 20 juli 2016 werd vermoord en u beweert dat uw familieleden sinds die periode

geregeld werden lastiggevallen door bendeleden, hebt u het land pas in juni 2019 verlaten (CGVS p.6, 14, 19). U verbleef na de dood van uw zus daarenboven nog gedurende twee jaar in dezelfde woning (CGVS p.5). U bleef bovendien steeds werken tot 14 april 2019 (CGVS p.11). U had in deze periode geen noemenswaardige problemen. De enige feiten die u zelf ooit meemaakte na de dood van uw zus, meer bepaald het feit dat de spot met u werd gedreven en uw telefoon werd gecontroleerd, zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd (CGVS p.18-20). Dit wordt bevestigd door het feit dat u nog zolang op dezelfde plek kon verblijven en een inkomen kon blijven vergaren. (...)” Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat haar zoon werd bedreigd en gevaar liep om gerekruteerd te worden, dat zij en haar familieleden mentaal volledig werden uitgeput en uitgelachen na de dood van haar zus en zij volledig werden gedehumaniseerd. Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal een gebrek aan respect en inlevingsvermogen toont met zijn motivering en benadrukt dat zij niet uit vrije wil is blijven wonen in de wijk waar zij dagelijks de moordenaars van haar zus tegen het lijf liep, doch dat zij geen andere keuze had. Ze merkt in dit verband nog op dat zij uiteindelijk alsnog toestemming hebben verkregen om enkele straten te mogen verhuizen. De Raad stelt vast dat verzoekster met deze argumentatie in het verzoekschrift in wezen volhardt in eerder afgelegde en ongeloofwaardig, dan wel onvoldoende zwaarwichtig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er niet in slaagt voormelde vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht te plaatsen.

2.3.3.5.2. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze nog terecht considereert: “U kunt tevens niet in concreto aantonen dat u actueel nog zou worden geviseerd bij terugkeer naar El Salvador. U houdt het simpelweg op de blote bewering dat die personen niet zo gemakkelijk iemand vergeten (CGVS p.23). Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de bendes in El Salvador ook familieleden viseren om te verkrijgen wat ze willen van hun slachtoffers (COI Focus, “El Salvador: situation sécuritaire”, 12 oktober 2020, p. 16). Hoewel wordt aangenomen dat familieleden niet altijd en automatisch problemen kennen, kan niet worden voorbijgegaan aan het risico dat zij tevens lopen. In het verleden waren het na de dood van uw zus vooral uw ouders die werden geviseerd door bendeleden (CGVS p.18-20). Uw ouders en andere zussen verblijven momenteel echter nog steeds in El Salvador. Als u wordt gevraagd hoe ze het stellen, zegt u dat het goed met hen gaat (CGVS p.6-9). U verklaart expliciet dat uw familieleden geen problemen meer ondervonden na uw vertrek (CGVS p.11). Bijgevolg kunnen de door u aangehaalde problemen niet als zwaarwichtig en actueel genoeg worden beschouwd voor de toekenning van internationale bescherming.” In zoverre verzoekster in het verzoekschrift benadrukt dat zij haar vrees en problemen weldegelijk uitvoerig heeft uiteengezet, dat er – nadat haar zus vermoord werd – telkens de spot met haar en haar familie werd gedreven en haar zoon bovendien dreigde te worden gerekruteerd waardoor zij geen andere uitweg zag dan El Salvador te ontvluchten, stelt de Raad opnieuw vast dat verzoekster volhardt in eerder afgelegde en ongeloofwaardig, dan wel onvoldoende zwaarwichtig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde motivering, noch een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk weet te maken. Verzoekster vervolgt in het verzoekschrift dat hun huis thans ook is ingenomen door bendeleden en dat haar man een ondergedoken bestaan leeft en telkens elders slaapt om onder de radar te blijven van de bendeleden, waartoe zij citeert uit de notities van haar persoonlijk onderhoud. Er dient te worden opgemerkt dat verzoekster verklaart dat haar man recentelijk telkens weer verhuist (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 10). Uit hetgeen volgt zal echter blijken dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde rekruteringspoging van verzoeksters zoon en dus evenmin aan het feit dat bendeleden in mei 2020 verzoeksters echtgenoot zouden hebben benaderd op zoek naar hun zoon. Aangezien verzoekster deze gebeurtenis aanhaalt als reden waarom haar man telkens zou verhuizen (ibid., p. 10), kan bijgevolg aldus evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde verhuizingen van haar man. Ten overvloede dient erop gewezen dat verzoekster tevens aangeeft dat haar echtgenoot nog steeds (informeel) werk uitoefent (ibid., p. 12), hetgeen moeilijk verzoenbaar is met haar bewering als zou hij een ondergedoken bestaan leiden.”

De commissaris-generaal oordeelt *in casu* dan ook op goede gronden dat om voormelde redenen evenmin kan worden aangenomen dat er in hoofde van verzoekster elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade.

2.3.7.2. Verzoekster meent een persoonlijke vrees te hebben, met name dat er in het land slechte jongens zijn die mensen doden. De Raad merkt enerzijds op dat verzoekster zich baseert op algemene informatie

zonder deze informatie *in concreto* aannemelijk te maken en anderzijds dat deze vrees samenhangt met de aangevoerde vrees voor de bendes die ongeloofwaardig dan wel niet zwaarwichtig genoeg werd bevonden.

2.3.7.3. Verzoekster stelt verder in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal op geen enkel ogenblik een individueel, gericht en persoonlijk onderzoek heeft gevoerd naar de vrees in haar hoofde. Verder beargumenteert verzoekster dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met haar specifiek, kwetsbaar profiel alsook de gevaren die zij persoonlijk loopt in geval van terugkeer naar El Salvador. Zij stelt voorts dat het persoonlijk onderhoud niet lang heeft geduurd en verweerder geen enkele moeite heeft gedaan om haar vrees te onderzoeken. Volgens verzoekster heeft verweerder zich louter gebaseerd op het verzoek om internationale bescherming van haar moeder. De Raad verwijst in dit verband naar wat gesteld wordt onder punt 2.3.5. van dit arrest en stelt vast dat verzoekster voorbijgaat aan de diverse motieven van de bestreden beslissing waarin wel degelijk wordt ingegaan op de elementen die verzoekster doorheen haar persoonlijk onderhoud heeft aangehaald ter verantwoording van haar apart verzoek om internationale bescherming, doch waarvan wordt geoordeeld dat zij niet kunnen worden beschouwd als elementen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.3.7.4. Voorts wijst verzoekster in het verzoekschrift op haar jonge leeftijd en stelt dat zij een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van verkrachting, ontvoering en/of rekrutering. Volgens verzoekster is dit geen hypothetische vrees. Zij citeert in dit verband uit Human Rights Watch “*El Salvador*” van 2020 en Human Rights Watch “*El Salvador*” van 2021. Vervolgens betoogt verzoekster dat de bendes het voor het zeggen hebben in El Salvador en de overheid hier niets wil of kan tegen doen. Verzoekster stelt voorts op basis van de COI Focus “*Salvador: Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022 dat jongeren de slechtst behandelde categorie vormen van het land.

Uit de objectieve landeninformatie bijgebracht door beide partijen blijkt dat kinderen, in het bijzonder zij die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren, nood kunnen hebben aan internationale bescherming, doch dat dit afhankelijk is van hun individuele omstandigheden (COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, p. 19; UNHCR “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from El Salvador*”, p. 35-36). Er kan uit de neergelegde en beschikbare landeninformatie in dit kader niet worden afgeleid dat het louter terugkeren naar en aanwezig zijn in El Salvador zou kunnen volstaan om in hoofde van verzoekster te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees of een reëel risico om slachtoffer te worden van dergelijke praktijken. Het aanhalen van algemene informatie volstaat *in casu* dus niet. Verzoeksters vrees moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. Verzoekster dient op haar persoon betrokken elementen of feiten aan te reiken die relevant kunnen zijn om een risico aannemelijk te maken. Waar verzoekster in het verzoekschrift ook stelt dat zij vreest gerekruteerd te worden, wordt opgemerkt dat zij noch haar moeder dit hebben aangevoerd tijdens het persoonlijk onderhoud van 20 oktober 2022.

De Raad kan na lezing van het rechtsplegingsdossier verder geen omstandigheden in hoofde van verzoekster vaststellen waaruit blijkt dat zij in het vizier zou komen van bendes voor rekrutering. Er blijkt bijvoorbeeld niet dat verzoekster en haar ouders zich in een precaire socio-economische situatie bevonden noch dat verzoekster en haar ouders enige affiniteit zouden hebben met de bendes. Zo blijkt uit het arrest van de Raad nr. 272 247 van 4 mei 2022 dat verzoeksters moeder boekhouden gestudeerd heeft en als boekhoudster werkte, samen met haar echtgenoot verdiende ze voldoende om van te leven en verzoekster en haar broer gingen naar school in El Salvador. Verzoekster maakt, naast haar vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer door een bende zal worden vervolgd of gevisieerd. Haar relaas bevat aldus geen geloofwaardige of overtuigende elementen waaruit kan blijken dat zij werd of zou kunnen worden benaderd door bendes in het kader van een rekrutering.

Verzoekster verwijst voorts naar het aan het verzoekschrift deels gevoegde rapport “*Nansen Note 2021/2 El Salvador Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag*” (stuk 3) en beargumenteert dat bendes niet louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld. Verzoekster slaagt er met haar verwijzing naar dit rapport van Nansen evenmin in elementen of feiten die een apart verzoek in haar hoofde rechtvaardigen, aan te tonen. Het vraagstuk of de bendes in El Salvador louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld dan wel als politieke actoren moeten worden beschouwd, stelt zich *in casu* niet daar verzoekster nalaat dit rapport concreet in verband te brengen met haar asielmotieven. Verzoekster gaat eraan voorbij dat er de voorgehouden vluchtaanleiding onvoldoende zwaarwichtig en onvoldoende concreet werd geacht, met name de problemen die haar moeder heeft in El Salvador en de vrees dat slechte jongens mensen dood maken. Verzoekster brengt geen concrete

elementen aan die voorgaande beoordeling in een ander daglicht kunnen stellen. Het verwijt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met dit Nansen-rapport, daargelaten de vraag of de commissaris-generaal daartoe is gehouden, is gelet op wat voorafgaat dan ook niet dienstig.

2.3.7.5. In ondergeschikte orde vraagt verzoekster in het verzoekschrift om haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verzoekster wijst in dit verband op de ontsprende (humanitaire) situatie in El Salvador. Verzoekster citeert in dit verband uit The Guardian *“El Salvador a nation held hostage a photo essay”* van 2019 en Foreign Policy *“El Salvador gang violence MS13 nation held hostage photography”* van 30 november 2019. Verzoekster wijst in het verzoekschrift voorts op de ontsprende situatie van het recentelijk danig geëscaleerde veralgemeend geweld in El Salvador, waartoe zij citeert uit Reuters *“El Salvador’s Bukele military after spike in murders”* van 12 november 2021 en Plenglish *“El Salvador Police confirm 20 homicides in one day”* van 11 november 2021. Ten slotte wijst verzoekster op de noodtoestand die op 26 maart in het land werd uitgeroepen. Verzoekster citeert in dit verband uit HLN *“Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd”* van 27 maart 2022.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekster ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waaraan de bendes zich schuldig maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom

willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoeksters geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werden gemaakt.

Met het algemeen betoog dat El Salvador als één van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt omschreven, het citeren uit en refereren aan landeninformatie toegevoegd aan het verzoekschrift en het betwisten van het besluit van de commissaris-generaal, toont verzoekster geenszins aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoekster aangehaalde informatie laat niet toe anderszins te beslissen nu deze immers minstens ten dele dezelfde, doch op bepaalde punten niet de meest actuele informatie uitmaakt, als deze waarop de voormelde analyse is gesteund.

Uit het enkele gegeven dat er een piek was in het aantal moorden, zoals blijkt uit de twee nieuwsartikelen die verzoekster citeert, kan niet blijken dat het *in casu* om willekeurig geweld gaat. Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Waar verzoekster onder verwijzing naar een persbericht opmerkt dat op 26 maart 2022 in El Salvador de noodtoestand werd uitgeroepen nadat er 63 moorden op één dag plaatsvonden, toont zij niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen. De argumentatie in het verzoekschrift dat er, onder meer in het licht van deze recente feiten, een hernieuwd onderzoek naar de algemene veiligheidssituatie dient te gebeuren, kan dan ook niet worden gevolgd.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS door een gespecialiseerde *protection officer* werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is en van haar moeder. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.9. Waar verzoekster vordert om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET